

דף י.

עין משפט א.ב.ג.

אור"ח סימן קיז פעיף א
עיינ לעיל דף ו. עין משפט ב

עין משפט ד.ה.

אור"ח סימן תקעה פעיף א.ב

א. סדר התענית שמתענין בארץ ישראל על עצירת הגשמים כך הוא, הגיע י"ז בחשון ולא ירדו גשמים מתחילין ת"ח בלבד להתענות בה"ב, ותעניות אלו כתענית יחיד.

ב. הגיע ר"ח כסלו ולא ירדו, בי"ד גוזרין ג' תעניות על הצבור בה"ב, וכל העם נכנסים לבתי כנסיות ומתפללים וזועקים.

עין משפט ו.

אור"ח סימן תקעב פעיף א

א. אין גוזרין ת"צ בתחילה ביום ה' בשבוע שלא לגרום להפקעת שערים, ואפי' במקום שאין לחוש לכך.

עין משפט ז.

אור"ח סימן תקעה פעיף ז

ז. אחר י"ג תעניות בעצירת הגשמים ולא נענו ממעטים במשא ומתן

- נ. דלכני חו"ל לא הגיע זמנם עד ששים יום בתקופה. ולימוד מסכת שבועות מסוגל לירידת הגשמים. כה"ח אות ז'.
- ועיינ בכה"ח אות א' אם בזמן הזה נוהגים כסדר המשנה גם בא"י.
- ס. דאם חל ר"ח מפסיקין, אם לא שקיבלו בלשון נדר שצריך התרה, וכיון שדינם כתענית יחיד צריך לקבלו במנחה.
- ע. וקוראים פ' ויחל כשאר תעניות. ט"ז ס"ק ב'. מ"ב אות ה'.
- פ. ממשנה תענית ט"ז, וכל זה בצבור אבל ביחיד אין קפידא. כה"ח אות ג'.
- אבל אם גזרו מיום ב' מותר גם ביום ה' אח"כ שכבר יודעים שמשום תענית הם קונים ולא משום חשש רעב, ולא יפקיעו השערים. כה"ח אות ד'. מרש"י תענית ט"ו.
- צ. כגון בעיר שרובה עכו"ם. ומ"מ במדינות שלא שכיחי הפקעת שערים מותר לגזור בתחילה גם ביום ה'. מ"א ס"ק ב'.

ובבנין של שמחה ובאירוסין? ונישואין, אם לא שעדיין לא קיים פו"ר וממעטין בשאילת שלום וכו'.
ועיין עוד שם בסדר הדברים בסעיף ח', ט', י'.

דף י:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תקעה סעיף א
עיין לעיל דף י. עין משפט ד.ה.

עין משפט ג. או"ח סימן תקסט סעיף א

א. יחיד המתענה על צרה ועברה או על חולה ונתרפא או מת צריך הוא להשלים תעניתו **ר** שקבל עליו **ש**, אבל צבור שמתענין על דבר מה ונענו קודם חצות היום **ת** לא ישלימו את תעניתם, ואם תלמידי החכמים ורוב הצבור רוצים להשלים אל יפרוש עצמו מהם.

עין משפט ד. או"ח סימן תקעד סעיף ב

ב. ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענין יתענה עמהם אפי' שדעתו לחזור למקומו, אבל כיון שלא קיבל עליו תענית כיון שיצא

ק. וזה חמיר אפי' מט' באב שמותר באירוסין, ב"י בשם תוס' במגילה. מ"א ס"ק ז'. ואפי' אירוסין בלא נישואין ובלא סעודה, ויש מתירין בלא סעודה. כה"ח אות ל"ה.
ר. החילוק בין יחיד לצבור הוא משום טרחא דצבורא, או י"ל כשהבי"ד גזרו תענית לבם מתנה עליהם בכך אבל ביחיד דברים שבלבו אינם דברים. כ"כ הב"י בשם המ"מ, ולפ"ז אם התנה היחיד בפרוש כן א"צ להשלים. כה"ח אות א'. וכשמבקשים רחמים על חולה צריך להזכירו בשם אמו ולא בשם אביו כ"כ בזוהר. כה"ח אות ג'.
ו. והראשונים לא היו מזכירין שם החולה בתפלה אלא חושבין עליו כיון שהיו כמלאכים ועושים רצונם גם במחשבה, אבל היום נהגו להזכיר שמם. שם.
ש. ואפי' לא התחיל בפועל בתענית רק קיבל עליו צריך להתענות שהרי בעת שקיבל הוי כנדר, דצריך לקיים נדרו, כ"כ במשב"ז אות א'. וכה"ח אות ה'.
ת. וכ"ש אם נענו קודם שהתחילו, ואם מת החולה גם הצבור ישלימו, כ"כ הב"ח כדברי הרא"ש ודלא כהמ"א. אבל אם עבר חצות היום כיון שזה זמן סעודה ולא סעודו חל התענית וגם הצבור משלימים. כה"ח אות ט'.

מהעיר שהלך לשם מחוץ לתחום, אוכל וא"צ להשלים.

הגה: ודוקא שבא לשם ביום התענית, אבל בא מבעוד יום צריך לקבלו ולהשלימו.

עין משפט ה. אר"ח סימן תקעד סעיף א

א. ההולך ממקום שמתענין למקום שאין מתענין ודעתו לחזור צריך להתענות כל התעניות שקבלו עליהם א.

עין משפט ו. אר"ח סימן תקעד סעיף ג

ג. שכח ואכל אל יתראה בפניהם כאילו אכל, וכן לא ינהג עידונין ולא יאמר כיון שאכלתי אוכל הרבה ב.

א. שנותנים עליו חומרי המקום שיצא משם, רש"י תענית יו"ד ע"ב. ואפי' לא קיבל עליו. מ"ב אות א'. והוא היה בשעת קבלת תענית במקומו, דאל"כ לא חלה עליו גזירת הקהל. ט"ז.

ב. אלא מפסיק מיד מלאכול, ב"י בשם תוס' ולא ינהג עידונין אפי' שלא בפניהם.